III

(Acte pregătitoare)

BANCA CENTRALĂ EUROPEANĂ

AVIZUL BĂNCII CENTRALE EUROPENE

din 5 iulie 2023

cu privire la modificări ale cadrului Uniunii de gestionare a crizelor și de asigurare a depozitelor

(CON/2023/19)

(2023/C 307/04)

Introducere și temei juridic

La 18 aprilie 2023, Comisia Europeană a adoptat propuneri privind (1) un regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) nr. 806/2014 în ceea ce privește măsurile de intervenție timpurie, condițiile pentru declanșarea procedurii de rezoluție și finanțarea măsurilor de rezoluție ([1]) (denumit în continuare „modificările propuse la Regulamentul privind Mecanismul unic de rezoluție" sau „modificările propuse la RMUR"); (2) o directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2014/59/UE în ceea ce privește măsurile de intervenție timpurie, condițiile pentru declanșarea procedurii de rezoluție și finanțarea măsurilor de rezoluție ([2]) (denumită în continuare „modificările propuse la Directiva privind redresarea și rezoluția instituțiilor bancare" sau „modificările propuse la BRRD"); (3) o directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2014/49/UE în ceea ce privește domeniul de aplicare al protecției depozitelor, utilizarea fondurilor schemelor de garantare a depozitelor, cooperarea transfrontalieră și transparența ([3]) (denumită în continuare „modificările propuse la Directiva privind schemele de garantare a depozitelor" sau „modificările propuse la DGSD"); și (4) o propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2014/59/UE și a Regulamentului (UE) nr. 806/2014 în ceea ce privește anumite aspecte ale cerinței minime de fonduri proprii și datorii eligibile ([4]) (denumită în continuare „modificările propuse referitoare la legăturile «în serie»"). Modificările propuse la RMUR, modificările propuse la BRRD, modificările propuse la DGSD și modificările propuse referitoare la legăturile „în serie" sunt denumite în continuare în mod colectiv „pachetul legislativ propus".

Comisia a propus ca BCE să fie consultată cu privire la modificările propuse la RMUR, modificările propuse la BRRD și modificările propuse la DGSD. La 23 iunie și la 3 iulie 2023, BCE a primit din partea Consiliului Uniunii Europene și, respectiv, din partea Parlamentului European solicitări de emitere a unui aviz cu privire la modificările propuse referitoare la legăturile „în serie".

Competența BCE de a emite un aviz se întemeiază pe articolul 127 alineatul (4) și pe articolul 282 alineatul (5) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, întrucât pachetul legislativ propus propuse conține dispoziții care au incidență asupra următoarelor: (1) misiunea Sistemului European al Băncilor Centrale (SEBC) de a contribui la buna desfășurare a politicilor promovate de autoritățile competente în ceea ce privește supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și stabilitatea sistemului financiar în conformitate cu articolul 127 alineatul (5) din tratat; și (2) atribuțiile conferite BCE cu privire la supravegherea prudențială a instituțiilor de credit în conformitate cu articolul 127 alineatul (6) din tratat. În conformitate cu articolul 17.5 prima teză din Regulamentul de procedură al Băncii Centrale Europene, Consiliul guvernatorilor adoptă prezentul aviz.

([1]) COM(2023) 226 final.
([2]) COM(2023) 227 final.
([3]) COM(2023) 228 final.
([4]) COM(2023) 229 final.

Observații generale

1. *O actualizare necesară a cadrului Uniunii de gestionare a crizelor și de asigurare a depozitelor*

1.1. BCE salută călduros pachetul legislativ propus de Comisia Europeană, care urmărește să aducă îmbunătățiri în toate diferitele etape ale cadrului Uniunii de gestionare a crizelor și de asigurare a depozitelor (CMDI) ([5]). Un cadru CMDI funcțional al Uniunii este esențial pentru a aborda intrările potențiale sau efective în dificultate ale instituțiilor de credit de toate dimensiunile în interiorul și la nivelul mai multor state membre. Actualul cadru CMDI, introdus ca răspuns la criza financiară mondială din 2008, este în vigoare de mai mulți ani, iar experiența a arătat că reformele puse în aplicare în ultimul deceniu au consolidat în mod semnificativ eficacitatea cadrului. Această revizuire reprezintă o ocazie importantă de a consolida în continuare cadrul CMDI, având în vedere lecțiile învățate în primii ani de aplicare a acestuia.

1.2. Pachetul legislativ propus vizează creșterea rezilienței piețelor financiare europene în situații de criză. Acesta armonizează în continuare normele aplicabile de gestionare a crizelor în întreaga Uniune, reducând complexitatea gestionării transfrontaliere a crizelor. De asemenea, acesta extinde domeniul de aplicare al setului de instrumente de gestionare a crizelor disponibil pentru a aborda situațiile de criză, în special în ceea ce privește intrarea în dificultate a instituțiilor de credit mici și mijlocii, și vizează îmbunătățirea eficacității acestora.

1.3. BCE salută îmbunătățirile aduse regimului de intervenție timpurie, precum și noile dispoziții privind cooperarea și schimbul de informații între autoritățile de supraveghere și cele de rezoluție, care vizează consolidarea în continuare a procesului de gestionare a crizelor. În cadrul acestui regim va fi important să se mențină o repartizare clară a responsabilităților între autoritățile de supraveghere și cele de rezoluție.

1.4. BCE salută, de asemenea, propunerea de extindere a rezoluției ([6]), deoarece aceasta va îmbunătăți în mod armonizat gestionarea eficientă a intrării în dificultate a instituțiilor de credit mici și mijlocii din statele membre ([7]). În același timp, este imperativ ca acest domeniu mai larg de aplicare a rezoluției să fie însoțit de o finanțare adecvată a rezoluției pentru aceste instituții de credit mici și mijlocii. Fără un acces îmbunătățit la finanțare, extinderea domeniului de aplicare al rezoluției riscă să fie imposibil de pus în practică. Prin urmare, BCE sprijină pe deplin faptul că, pe baza principiului conform căruia pierderile la intrarea în dificultate a unei instituții de credit ar trebui să fie suportate în primul rând de acționari și creditori, pachetul legislativ propus prevede, de asemenea, un rol mai important pentru schemele de garantare a depozitelor (SGD) în cadrul procedurii de rezoluție, sub rezerva anumitor garanții. Este important ca un astfel de rol să fie facilitat de un test armonizat al celui mai mic cost și de o preferință acordată deponenților pe un singur nivel.

1.5. Pachetul legislativ propus va face ca accesul la mecanismele de finanțare a rezoluției să fie mai fezabil în anumite scenarii. Cu toate acestea, în situații de criză sistemică în care mai multe instituții de credit se confruntă simultan cu probleme sau în cazul în care recapitalizarea internă a unei anumite categorii de creditori amenință să submineze grav stabilitatea financiară, ar fi benefic să se permită accesul extraordinar la mecanismele de finanțare a rezoluției pentru a proteja interesul public și pentru a evita consecințele sistemice. Pentru a face față unor astfel de situații excepționale, BCE ar sprijini introducerea unei derogări privind stabilitatea financiară care să ia în considerare posibilitatea de a accesa mecanisme de finanțare a rezoluției înainte de o absorbție a pierderilor de 8 % din totalul datoriilor și fondurilor proprii (TLOF) în circumstanțe excepționale, sub rezerva, totuși, a unor garanții solide.

([5]) A se vedea Avizul CON/2017/6 al Băncii Centrale Europene din 8 martie 2017 cu privire la o propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2014/59/UE în ceea ce privește rangul instrumentelor de datorie negarantate în ierarhia creanțelor în caz de insolvență (JO C 132, 26.4.2017, p. 1) și Avizul CON/2017/47 al Băncii Centrale Europene din 8 noiembrie 2017 cu privire la revizuiri ale cadrului Uniunii de gestionare a crizelor (JO C 34, 31.1.2018, p. 17). Toate avizele BCE sunt disponibile pe EUR-Lex. A se vedea, de asemenea, *ECB contribution to the European Commission's targeted consultation on the review of the crisis management and deposit insurance framework* („Contribuția BCE la consultarea specifică a Comisiei Europene privind revizuirea cadrului de gestionare a crizelor și de asigurare a depozitelor"), disponibilă pe website-ul BCE, la adresa www.ecb.europa.eu.

([6]) A se vedea expunerea de motive a modificărilor propuse la RMUR, p. 5 și 10.

([7]) A se vedea *ECB contribution to the European Commission's targeted consultation on the review of the crisis management and deposit insurance framework* („Contribuția BCE la consultarea specifică a Comisiei Europene privind revizuirea cadrului de gestionare a crizelor și de asigurare a depozitelor"), p. 1.

1.6. Indiferent de extinderea domeniului de aplicare al rezoluției, unele instituții de credit vor continua să fie lichidate în cadrul procedurilor naționale de lichidare sau de insolvență. În astfel de cazuri, este important să se asigure un proces prompt și lipsit de probleme, pentru a evita orice situație de incertitudine ([8]) în urma unei evaluări negative a interesului public.

1.7. Pachetul legislativ propus urmărește, de asemenea, să armonizeze și să sporească, de exemplu prin intermediul preferinței acordate deponenților pe un singur nivel, capacitatea SGD de a interveni prin măsuri preventive și alternative. Cu toate acestea, BCE ar sprijini armonizarea în continuare a acestor măsuri. În plus, BCE ar fi apreciat o cerință explicită de a segrega fondurile sistemului instituțional de protecție (SIP) de fondurile SGD în articolele DGSD. Acest lucru ar asigura în special faptul că funcțiile specifice ale unui SIP pot fi îndeplinite în continuare cu ajutorul respectivelor fonduri SIP dedicate.

1.8. BCE consideră că sunt necesare îmbunătățiri ale normelor actuale care reglementează transferul contribuțiilor SGD în cazurile în care instituțiile de credit își schimbă afilierea la o SGD diferită din cadrul Uniunii, deoarece, în caz contrar, aceste norme ar putea împiedica o piață unică mai integrată a serviciilor bancare în Uniune. În acest sens, BCE sprijină mandatarea Autorității Bancare Europene (ABE) cu elaborarea unei metodologii de calculare a cuantumului contribuțiilor care urmează să fie transferate în vederea asigurării alinierii la riscurile transferate.

1.9. BCE sprijină ferm finalizarea rapidă a procesului legislativ, în conformitate cu obiectivul de finalizare a discuțiilor în cursul actualei legislaturi ([9]). Pachetul legislativ propus asigură un echilibru adecvat între obiectivele-cheie de protejare a contribuabililor și a deponenților și de menținere a stabilității financiare. Acesta formează un pachet coerent, care trebuie discutat în ansamblu, deoarece elementele sale cheie vor funcționa în mod corespunzător numai dacă sunt puse în aplicare în același timp.

2. *Finalizarea uniunii bancare*

2.1. Dincolo de pachetul legislativ propus, care reprezintă un pas esențial către consolidarea uniunii bancare, vor fi esențiale inițiative suplimentare pentru finalizarea uniunii bancare în următorii ani.

2.2. În primul rând, un sistem european de asigurare a depozitelor (EDIS) este al treilea pilon necesar pentru finalizarea uniunii bancare ([10]), care ar consolida și mai mult reziliența sectorului bancar din Uniune. Instituirea unui EDIS cu partajarea integrală a riscurilor, inclusiv acoperirea integrală atât a nevoilor, cât și a pierderilor de lichiditați, rămâne o prioritate-cheie ([11]). Un sistem comun ar garanta că nivelul de încredere în siguranța depozitelor bancare este la fel de ridicat în toate statele membre ([12]), astfel reducând riscul de retrageri masive ale depozitelor și protejând stabilitatea financiară. Menținerea protecției deponenților la nivel național păstrează legătura dintre o instituție de credit și entitatea sa suverană. Acest lucru împiedică crearea unor condiții de concurență echitabile, slăbește stabilitatea financiară și implică faptul că unul dintre principalele obiective ale uniunii bancare nu a fost atins. Instituirea unui EDIS ar putea, de asemenea, să deblocheze noi îmbunătățiri ale cadrului de gestionare a crizelor și ale integrării transfrontaliere în uniunea bancară. BCE salută apelul Comisiei de a depune eforturi reînnoite pentru a se ajunge la un acord politic privind EDIS ([13]) și invită legiuitorii Uniunii să facă progrese în acest sens.

2.3. În al doilea rând, trebuie asigurată cu prioritate operaționalizarea deplină a Mecanismului european de stabilitate în funcția sa de mecanism de sprijin pentru Fondul unic de rezoluție (FUR).

([8]) A se vedea expunerea de motive a modificărilor propuse la BRRD, p. 19.

([9]) A se vedea declarația Eurogrupului privind viitorul uniunii bancare din 16 iunie 2022, disponibilă pe site-ul Consiliului Uniunii Europene, la adresa www.consilium.europa.eu.

([10]) A se vedea punctul 1.1 din Avizul CON/2016/26 al Băncii Centrale Europene din 20 aprilie 2016 cu privire la o propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) nr. 806/2014 în scopul instituirii unui sistem european de asigurare a depozitelor (JO C 252, 12.7.2016, p. 1).

([11]) A se vedea *ECB contribution to the European Commission's targeted consultation on the review of the crisis management and deposit insurance framework* („Contribuția BCE la consultarea specifică a Comisiei Europene privind revizuirea cadrului de gestionare a crizelor și de asigurare a depozitelor"), p. 1-4 și 14-15.

([12]) A se vedea punctul 1.1 din Avizul CON/2016/26.

([13]) A se vedea Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Banca Centrală Europeană, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor privind revizuirea cadrului de gestionare a crizelor și de asigurare a depozitelor care contribuie la finalizarea uniunii bancare [COM (2023) 225 final].

2.4. În al treilea rând, accesul la lichidități este esențial pentru succesul rezoluției, după cum o demonstrează și recentele situații de criză. În prezent, uniunea bancară încă nu dispune de un cadru pentru lichiditate în caz de rezoluție. Un astfel de cadru ar trebui instituit în conformitate cu principiile directoare ale Consiliului pentru Stabilitate Financiară și cu cele mai bune practici internaționale.

Observații specifice

3. *Măsuri de intervenție timpurie adoptate de autoritatea de supraveghere*

3.1. BCE salută propunerile Comisiei cu privire la cadrul de intervenție timpurie, care se bazează pe recomandările anterioare ale BCE ([14]). Pachetul legislativ propus este important pentru a aborda provocările actuale în ceea ce privește aplicarea acestui cadru. Furnizarea unui temei juridic direct pentru exercitarea de către BCE a competențelor de intervenție timpurie în temeiul Regulamentului (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ([15]) [denumit în continuare „Regulamentul privind Mecanismul unic de rezoluție" (RMUR)] ([16]) reduce riscul care decurge din posibilele transpuneri divergente în legislația națională ale Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului ([17]) [denumită în continuare „Directiva privind redresarea și rezoluția instituțiilor bancare" (BRRD)]. Pachetul legislativ propus elimină, de asemenea, suprapunerea dintre măsurile de intervenție timpurie și cele de supraveghere, consolidând aplicarea practică respectivă a acestora ([18]). Pe lângă aceste modificări, BCE sprijină alinierea condițiilor de adoptare a măsurilor de intervenție timpurie la condițiile de adoptare de către BCE a măsurilor de supraveghere. Acest lucru ar extinde posibilitatea ca autoritatea de supraveghere să intervină prompt prin adoptarea de măsuri de intervenție timpurie pentru a remedia deficiențele identificate, chiar dacă nu s-a materializat încă o încălcare sau o încălcare probabilă a cerințelor prudențiale. BCE recomandă eliminarea trimiterii la o deteriorare rapidă și semnificativă a situației financiare a entității ca o condiție prealabilă pentru luarea unei măsuri de intervenție timpurie. O astfel de trimitere ar putea submina capacitatea autorității de supraveghere de a aborda în mod corespunzător și în timp util o deteriorare a situației entității în cazul în care, de exemplu, o astfel de deteriorare nu este rapidă, dar totuși semnificativă, sau o astfel de deteriorare este legată de aspecte legate de guvernanță, de controalele interne și de alți parametri nefinanciari.

3.2. BCE salută, de asemenea, propunerea de a include competența de a adopta toate măsurile de intervenție timpurie în cadrul unei singure dispoziții ([19]), în aceleași condiții, fără a include o scară de escaladare. Acest lucru ar permite adoptarea rapidă a celei sau a celor mai adecvate măsuri de intervenție timpurie, ținând seama de circumstanțele specifice fiecărei situații.

3.3. Modificările propuse la RMUR urmăresc să împuternicească BCE să adopte măsuri de intervenție timpurie bazate pe o încălcare sau pe o încălcare probabilă a cerințelor minime privind fondurile proprii și pasivele eligibile (MREL) ([20]), chiar dacă o astfel de încălcare nu încalcă cerințele prudențiale. MREL sunt menite să faciliteze punerea în aplicare a unei strategii de rezoluție ordonată pentru o instituție de credit care nu mai este viabilă. Ca atare, acestea servesc unui scop separat în comparație cu cerințele prudențiale, care vizează asigurarea siguranței și solidității instituțiilor de credit. Rezultă că autoritățile de rezoluție sunt cele mai în măsură, precum și competente din punct de vedere juridic, să monitorizeze respectarea țintelor MREL și să inițieze măsuri de remediere în acest sens. Prin urmare, competența de a aborda încălcările MREL ar trebui să revină exclusiv autorităților de rezoluție în toate cazurile în care încălcările MREL nu se califică simultan drept încălcări ale cerințelor de fonduri proprii. Acest lucru ar evita suprapunerea sarcinilor și diluarea responsabilităților între autoritățile de supraveghere prudențială și cele de rezoluție.

([14]) A se vedea punctul 4 din Avizul CON/2017/47 și *ECB contribution to the European Commission's targeted consultation on the review of the crisis management and deposit insurance framework* („Contribuția BCE la consultarea specifică a Comisiei Europene privind revizuirea cadrului de gestionare a crizelor și de asigurare a depozitelor"), p. 2 și 5-6.

([15]) Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2014 de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 (JO L 225, 30.7.2014, p. 1).

([16]) A se vedea articolul 1 punctul 15 din modificările propuse la RMUR, care modifică articolul 13 din RMUR.

([17]) Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 173, 12.6.2014, p. 190).

([18]) A se vedea articolul 1 punctul 15 din modificările propuse la RMUR, care modifică articolul 13 din RMUR.

([19]) A se vedea articolul 1 punctul 15 din modificările propuse la RMUR, care modifică articolul 13 din RMUR.

([20]) A se vedea articolul 1 punctul 15 din modificările propuse la RMUR, care modifică articolul 13 din RMUR.

3.4. Deși măsurile de supraveghere pot într-adevăr aborda în mod eficace unele aspecte de viabilitate structurală, acestea se pot dovedi insuficiente în cazurile în care sunt implicate instituții de credit cu modele de afaceri slabe, care se confruntă cu dificultăți prelungite și cu o diminuare continuă a capitalului. Atât timp cât astfel de instituții de credit nu îndeplinesc condițiile pentru a fi considerate „în curs de a intra în dificultate sau susceptibile de a intra în dificultate" („failing or likely to fail" - FOLTF), este posibil ca actualul set de instrumente să nu ofere autorității competente suficiente instrumente pentru a determina aceste instituții de credit să ia măsurile adecvate pentru a aborda aceste riscuri. Experiența recentă arată că o lichidare voluntară treptată, însoțită de un sprijin adecvat sub formă de capital și lichidități, ar putea fi, în anumite condiții, o soluție eficientă din punctul de vedere al costurilor pentru ieșirea de pe piață a instituțiilor de credit cu un model de afaceri slab, evitând astfel un declin prelungit, inclusiv pierderi suplimentare și diminuarea capitalului pe parcursul mai multor ani, culminând cu intrarea în dificultate a instituției de credit. În acest context, BCE sprijină includerea unei dispoziții explicite care să împuternicească autoritățile competente, în contextul intervenției timpurii, să solicite prezentarea unui plan care să fie pus în aplicare în cazul unui scenariu de lichidare voluntară. Autoritatea competentă poate solicita instituției să includă în plan elemente suplimentare. Pregătirea unui astfel de plan ar spori sensibilizarea instituției cu privire la opțiunile strategice disponibile și costurile aferente. În orice caz, decizia finală cu privire la punerea în aplicare a planului ar fi lăsată la latitudinea instituției în cauză și a acționarilor săi.

4. *Pregătirea rezoluției*

4.1. BCE sprijină pe deplin propunerile de consolidare în continuare a cooperării și a schimbului de informații între BCE și Comitetul Unic de Rezoluție (SRB) în contextul pregătirii rezoluției ([21]). Deși cooperarea și schimbul de informații dintre BCE, în funcția sa de supraveghere, și SRB sunt deja cuprinzătoare pe baza memorandumului de înțelegere bilateral ([22]), BCE salută propunerile de a prevedea această cooperare mai strânsă direct în legislație.

4.2. BCE înțelege că competența propusă pentru BCE de a colecta informații legate de rezoluție, de exemplu prin inspecții la fața locului, și de a le furniza SRB ([23]), urmărește să înlocuiască actuala competență de intervenție timpurie prevăzută în BRRD ([24]). Cu toate acestea, BCE sugerează anumite modificări minore ale dispozițiilor relevante care detaliază această competență și introducerea unui considerent explicativ care clarifică necesitatea de a evalua de la caz la caz modul de colectare a acestor informații.

4.3. În plus, termenul „activitate de supraveghere" nu este definit în pachetul legislativ propus, ceea ce face dificilă definirea domeniului de aplicare al obligației propuse a BCE de a informa SRB cu privire la o astfel de „activitate de supraveghere" ([25]). În schimb, BCE poate informa SRB cu privire la toate evaluările relevante ale BCE în materie de supraveghere, comunicate organelor sale de decizie.

5. *Recapitalizarea preventivă și sprijinul guvernamental sub formă de lichidități*

5.1. BCE reiterează faptul că recapitalizarea preventivă constituie un instrument util pentru circumstanțe extraordinare în actualul cadru de gestionare a crizelor și care ar trebui menținut ([26]). Este una dintre puținele excepții de la regula generală potrivit căreia furnizarea de sprijin financiar public extraordinar unei instituții de credit conduce la considerarea acesteia ca fiind o instituție de credit care este în curs de a intra în dificultate sau susceptibilă de a intra în dificultate. Recapitalizarea preventivă face obiectul unor condiții stricte care au fost îndeplinite doar într-un număr limitat de cazuri în trecut. Utilizarea limitată a instrumentului arată faptul că actuala condiționalitate este adecvată. Într-adevăr, autoritățile relevante trebuie să fie în măsură să țină seama pe deplin de circumstanțele specifice fiecărui caz.

([21]) A se vedea considerentul 14 și articolul 1 punctul (16) din modificările propuse la RMUR, care introduce un nou articol 13c în RMUR.

([22]) Memorandum of understanding between the Single Resolution Board and the European Central Bank of 22 December 2015 in respect of cooperation and information exchange („Memorandum de înțelegere între Comitetul unic de rezoluție și Banca Centrală Europeană în ceea ce privește cooperarea și schimbul de informații"), disponibil pe EUR-Lex.

([23]) A se vedea articolul 1 punctul (16) din modificările propuse la RMUR, care introduce un nou articol 13c în RMUR.

([24]) A se vedea articolul 27 alineatul (1) litera (h) din BRRD.

([25]) A se vedea articolul 1 punctul (16) din modificările propuse la RMUR, care introduce un nou articol 13c alineatul (1) litera (b) în RMUR.

([26]) A se vedea *ECB contribution to the European Commission's targeted consultation on the review of the crisis management and deposit insurance framework* („Contribuția BCE la consultarea specifică a Comisiei Europene privind revizuirea cadrului de gestionare a crizelor și de asigurare a depozitelor"), p. 2 și 6-7.

5.2. În general, BCE salută clarificările prevăzute în modificările propuse la RMUR, precum și propunerile de menținere a setului de instrumente existent pentru identificarea pierderilor suferite (și anume, fără evaluare obligatorie a calității activelor, deoarece ar putea fi adecvate și alte instrumente, cum ar fi inspecțiile la fața locului), deoarece recapitalizările preventive trebuie, de regulă, să fie puse în aplicare rapid pentru a fi eficace ([27]).

5.3. În același timp, condițiile pentru recapitalizarea preventivă nu ar trebui să limiteze capacitatea autorităților relevante de a lua în considerare circumstanțele specifice fiecărui caz. În acest sens, noua definiție propusă a solvabilității ([28]) ar obliga autoritatea competentă să concluzioneze că o entitate nu este solvabilă în acest scop specific al recapitalizării preventive inclusiv pe baza unor simple încălcări tehnice sau în mod previzibil temporare ale cerințelor de capital, ceea ce ar putea limita în mod nejustificat recapitalizările preventive, precum și sprijinul guvernamental sub formă de lichidități. Prin urmare, BCE recomandă clarificarea noii definiții, astfel încât o entitate să poată fi în continuare evaluată ca fiind solvabilă și în cazurile unor încălcări sau posibile încălcări ale cerințelor de capital, în cazul în care astfel de încălcări sunt considerate temporare, având în vedere circumstanțele specifice ale cazului.

5.4. BCE recunoaște meritele solicitării unei strategii de ieșire din măsura de sprijin ([29]). Cu toate acestea, stabilirea unui calendar fix, fără posibilitatea de prelungire a acestuia, creează riscul unui efect de deteriorare abruptă, deoarece piețele pot anticipa termenul-limită de ieșire, creând consecințe negative pentru condițiile de piață, în detrimentul veniturilor publice. În plus, ar trebui să fie posibil să se ia în considerare evoluții neprevăzute ale pieței. De asemenea, BCE consideră că nu este necesar să se aprobe strategiile de ieșire din perspectiva supravegherii, în plus față de aprobarea Comisiei deja necesară în cadrul procesului general de acordare a ajutoarelor de stat. Pentru a putea reacționa în mod eficace în cazul unor circumstanțe neprevăzute, ar trebui eliminată legătura automată dintre orice întârzieri legate de punerea în aplicare a strategiei de ieșire și o evaluare FOLTF. În cele din urmă, limitarea valorii instrumentelor de fonduri proprii de nivel 1 de bază dobândite printr-o recapitalizare preventivă la 2 % din cuantumul total al expunerii la risc poate, de asemenea, să limiteze în mod nejustificat utilizarea soluțiilor disponibile. De exemplu, aceasta poate crea efecte nedorite de deteriorare abruptă și poate implica riscul ca măsura de recapitalizare să fie insuficientă și să nu reușească să restabilească încrederea pieței.

6. *Intervenții ale schemelor de garantare a depozitelor*

6.1. Măsurile preventive ale SGD s-au dovedit a fi un instrument util de prevenire a crizelor. În temeiul pachetului legislativ propus, posibilitatea ca SGD să finanțeze intervenții preventive ar rămâne o opțiune pentru statele membre ([30]). Având în vedere beneficiile potențiale ale acestor instrumente, BCE încurajează legiuitorii Uniunii să pună la dispoziție măsuri preventive ale SGD în întreaga Uniune, în temeiul unui cadru armonizat de asigurare a depozitelor. Cu toate acestea, BCE recunoaște că dezvoltarea capacității necesare pentru măsuri preventive poate dura un anumit timp pentru SGD și consideră, prin urmare, că poate fi oportună o perioadă de tranziție. Este necesară o armonizare suplimentară, pentru a asigura condiții de concurență echitabile în întreaga Uniune, garanții adecvate și un set de instrumente mai bine echipat, asigurând astfel coerența cu obiectivele generale ale cadrului CMDI.

6.2. BCE salută clarificările propuse pentru RMUR ([31]) și BRRD ([32]), potrivit cărora intervențiile SGD efectuate în conformitate cu normele DSGD ([33]) privind măsurile preventive nu declanșează o evaluare FOLTF. Acest lucru va oferi mai multă claritate și certitudine autorităților competente. Cu toate acestea, BCE are unele rezerve cu privire la condiția potrivit căreia autoritatea competentă ar trebui să stabilească faptul că este necesară o intervenție a SGD

([27]) A se vedea articolul 1 punctul 20 din modificările propuse la RMUR, care introduce un nou articol 18a alineatul (2) în RMUR.
([28]) A se vedea articolul 1 punctul 20 din modificările propuse la RMUR, care introduce un nou articol 18a în RMUR, și articolul 1 punctul 19 din modificările propuse la BRRD, care introduce un nou articol 32c în BRRD.
([29]) A se vedea articolul 1 punctul 20 din modificările propuse la RMUR, care introduce un nou articol 18a alineatul (2) litera (b) în RMUR.
([30]) A se vedea articolul 1 punctul 12 din modificările propuse la DGSD, care modifică articolul 11 din DGSD.
([31]) A se vedea articolul 1 punctul 19 litera (b) din modificările propuse la RMUR, care modifică articolul 18 alineatul (4) litera (d) din RMUR.
([32]) A se vedea articolul 1 punctul 17 litera (b) din modificările propuse la RMUR, care modifică articolul 32 alineatul (4) litera (d) din RMUR.
([33]) Directiva 2014/49/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 privind schemele de garantare a depozitelor (JO L 173, 12.6.2014, p. 149).

pentru a menține soliditatea financiară și viabilitatea pe termen lung a instituției de credit în cauză astfel încât intervenția preventivă să nu declanșeze o evaluare FOLTF ([34]). Prin urmare, BCE recomandă eliminarea acestei trimiteri în modificările propuse la RMUR și BRRD.

6.3. BCE salută, de asemenea, armonizarea testului celui mai mic cost înainte de utilizarea fondurilor SGD sau atunci când se are în vedere aplicarea unei măsuri preventive a SGD ([35]). În toate cazurile de utilizare a SGD, un cadru armonizat al testului celui mai mic cost va contribui la asigurarea unor condiții de concurență echitabile și va asigura coerența între statele membre. În ceea ce privește situația specifică a măsurilor preventive, modificările propuse la DGSD menționează faptul că anticiparea recuperărilor din lichidare este dificilă, deoarece măsurile preventive ar trebui luate cu mult timp înainte de orice lichidare previzibilă ([36]). Prin urmare, aceste propuneri sugerează aplicarea unui factor de multiplicare de 85 % la rata estimată a recuperărilor atunci când se efectuează un test al celui mai mic cost pentru o măsură preventivă, deblocând fonduri suplimentare din partea SGD. Aplicarea în mod uniform a unui astfel de factor de multiplicare pentru măsurile preventive și alternative, precum și pentru contribuțiile SGD la rezoluție, ar crea în continuare condiții de concurență mai echitabile și ar contribui în mai multe scenarii la facilitarea acestor intervenții ale SGD. Cu toate acestea, întrucât situațiile instituțiilor cărora li se aplică măsuri preventive pot fi foarte diverse în ceea ce privește bilanțurile și gradul de deteriorare a acestora, este posibil ca un anumit factor de multiplicare să nu trateze în mod adecvat particularitățile măsurilor preventive. Acest aspect poate fi abordat mai eficient de ABE în cadrul proiectelor sale de standarde tehnice de reglementare propuse ([37]).

6.4. Modificările propuse ale DGSD prevăd că instituțiile de credit care solicită unei SGD să finanțeze măsuri preventive trebuie să prezinte autorității competente, spre consultare, o notă cu măsurile pe care instituțiile de credit respective se angajează să le întreprindă pentru a asigura sau restabili conformitatea cu cerințele de supraveghere, inclusiv măsuri de atenuare a riscului de deteriorare a solidității financiare și de consolidare a poziției de capital și lichiditate a instituției de credit. BCE propune clarificarea faptului că autoritatea de supraveghere va trebui să verifice numai conformitatea preconizată cu cerințele prudențiale. Aceasta ar include verificarea aspectelor prudențiale și de supraveghere ale planurilor de remediere, care vizează asigurarea sau restabilirea conformității cu cerințele de supraveghere, precum și asigurarea viabilității pe termen lung a instituției de credit. Autoritatea de supraveghere ar trebui să coopereze îndeaproape cu autoritățile naționale desemnate sau cu autoritățile SGD în chestiuni care țin de mandatul lor și pentru care rămân responsabile. În plus, SGD și/sau autoritatea desemnată au un interes real și sunt cele mai în măsură să monitorizeze rambursarea de către instituția de credit a sumei cu care SGD a contribuit la măsura preventivă, precum și intervalul de timp aferent, și să decidă pe această bază dacă să aplice sau nu măsuri preventive suplimentare instituției de credit respective.

6.5. BCE propune o cerință explicită de segregare a fondurilor SIP și a fondurilor SGD. Experiența anterioară a arătat că un fond SIP separat este important pentru buna funcționare a unor astfel de scheme. De asemenea, ar exista beneficii semnificative din existența unor fonduri separate SIP și SGD, având în vedere că fondurile SIP separate nu sunt supuse constrângerilor impuse de DGSD. Prin urmare, un fond SIP separat asigură faptul că alte funcții ale unui SIP pot fi îndeplinite în continuare cu ajutorul fondurilor dedicate scopului SIP. De exemplu, prin intervenție proactivă și în timp util, SIP asigură faptul că instituțiile sale membre îndeplinesc cerințele de reglementare privind fondurile proprii și lichiditatea. BCE salută faptul că, la fel ca în trecut, aceste fonduri SIP separate nu vor face obiectul cerințelor DSGD. În ceea ce privește rolul lor de SGD, BCE sprijină faptul că SIP ar trebui să facă în continuare obiectul DGSD, pentru a asigura condiții de concurență echitabile. Prin urmare, propunerea Comisiei – împreună cu o separare a fondurilor SIP și a fondurilor SGD – menține flexibilitatea necesară, asigurând în același timp claritate juridică și condiții de concurență echitabile.

7. *Avertizare timpurie cu privire la o posibilă evaluare FOLTF*

7.1. Modificările propuse la RMUR prevăd că BCE sau autoritatea națională competentă relevantă ar trebui să notifice SRB, cât mai curând posibil, atunci când consideră că există un risc semnificativ să fie îndeplinite una sau mai multe dintre condițiile ca o instituție să fie considerată în curs de a intra în dificultate sau susceptibilă de a intra în dificultate ([38]). BCE sau autoritatea națională competentă și SRB vor face apoi schimb de opinii cu privire la

([34]) A se vedea articolul 1 punctul 20 din modificările propuse la RMUR, care introduce un nou articol 18a alineatul (1) litera (b) în RMUR, și articolul 1 punctul 19 din modificările propuse la BRRD, care introduce un nou articol 32c alineatul (1) litera (b) în BRRD.

([35]) A se vedea articolul 1 punctul 13 din modificările propuse la DGSD, care introduce un nou articol 11e în DGSD.

([36]) A se vedea considerentul (30) al modificărilor propuse la DGSD.

([37]) A se vedea articolul 1 punctul 13 din modificările propuse la DGSD, care introduce un nou articol 11e alineatul (5) în DGSD.

([38]) A se vedea considerentul 15 și articolul 1 punctul 16 din modificările propuse la RMUR, care introduce un nou articol 13c în RMUR.

posibilele măsuri de prevenire a materializării unor astfel de intrări în dificultate, precum și cu privire la un calendar rezonabil pentru punerea lor în aplicare. BCE sau autoritatea națională competentă și SRB vor monitoriza evoluția cazului și se vor reuni periodic.

7.2. BCE sprijină acest nou proces de avertizare timpurie și salută faptul că acesta nu afectează procedura de rezoluție consacrată ([39]), inclusiv, în special, principiile, competența și procesul de evaluare a faptului că o instituție este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibilă de a intra în dificultate. Acest lucru va dezvolta în continuare cele mai bune practici privind cooperarea dintre BCE și SRB. În plus, se asigură că BCE sau autoritatea națională competentă și SRB pot evalua situațiile de criză pe măsură ce acestea evoluează și pot reacționa în modul cel mai adecvat cu ajutorul setului lor complet de instrumente.

7.3. În acest sens, BCE salută faptul că declanșarea acestui nou proces de avertizare timpurie nu este o condiție prealabilă pentru o evaluare FOLTF ulterioară ([40]). În perioade de criză cu evoluție rapidă, ar putea fi oportun să se procedeze imediat la o astfel de evaluare, având în vedere gravitatea situației și absența unor măsuri ușor accesibile care ar putea preveni intrarea în dificultate.

8. *Procedura de rezoluție*

8.1. BCE salută extinderea domeniului de aplicare al rezoluției. Un domeniu de aplicare mai amplu al rezoluției va pune instrumentele de rezoluție la dispoziția unui set mai larg de instituții de credit, îmbunătățind astfel accesul la instrumente de rezoluție ce corespund unor standarde internaționale de bune practici și asigurând o armonizare suplimentară în materie de gestionare a crizelor. În același timp, BCE înțelege că propunerea nu va impune autorităților de rezoluție să aplice procedura de rezoluție instituțiilor de credit mai mici în cazul în care o astfel de măsură ar fi disproporționată. Aceste instituții de credit ar putea fi totuși lichidate în cadrul procedurilor naționale de insolvență, în cazul în care acest lucru ar conduce la un rezultat mai satisfăcător. În orice caz, BCE ar saluta o analiză a măsurii în care efectul cumulativ al modificărilor propuse asupra evaluării interesului public, inclusiv noul obiectiv de reducere la minimum a pierderilor pentru SGD, realizează extinderea proporțională preconizată a rezoluției.

8.2. Extinderea domeniului de aplicare al rezoluției pentru a include instituțiile de credit mai mici și mijlocii poate fi credibilă numai dacă se găsesc soluții realiste pentru a asigura finanțarea adecvată a rezoluției, inclusiv capacitatea internă de absorbție a pierderilor a instituțiilor de credit, dar, mai ales, accesul la finanțarea SGD și la mecanismele de finanțare a rezoluției.

8.3. Principiul potrivit căruia pierderile cauzate de intrarea în dificultate a unei instituții de credit ar trebui să fie suportate în primul rând de acționari și creditori reprezintă o piatră de temelie a cadrului Uniunii de gestionare a crizelor. Prin urmare, BCE salută faptul că acest principiu-cheie este confirmat în pachetul legislativ propus.

8.4. În același timp, extinderea domeniului de aplicare al rezoluției la instituțiile de credit mai mici și mijlocii implică provocări. Aceste instituții de credit se bazează adesea în mare măsură pe depozite ca sursă de finanțare și, în funcție de condițiile pieței locale, pot întâmpina dificultăți în emiterea altor instrumente financiare care pot absorbi în mod fiabil pierderi sau pot fi convertite în capital propriu atunci când instituția de credit intră în dificultate. Pot exista situații în care recapitalizarea internă a depozitelor care nu sunt protejate de SGD (depozite neacoperite) poate declanșa riscuri la adresa stabilității financiare, ceea ce ar putea conduce la o distrugere a valorii care afectează interesul public. Acest lucru se poate întâmpla, de exemplu, în cazul în care recapitalizarea internă a depozitelor neacoperite ale unei instituții de credit conduce la retrageri de depozite negarantate în alte instituții de credit, răspândind astfel contagiunea. BCE salută faptul că pachetul legislativ propus pune în aplicare opțiuni de îmbunătățire a protecției deponenților prin consolidarea capacității SGD de a furniza finanțare în cadrul rezoluției ([41]). În mod esențial, acest lucru ar fi realizat prin clarificarea și extinderea testului celui mai mic cost ([42]) și prin introducerea unei preferințe acordate deponenților pe un singur nivel, cu un rang egal al tuturor depozitelor ([43]). În mod similar, BCE salută propunerea Comisiei de a lua în considerare contribuția SGD la cerința minimă de absorbție a pierderilor pentru accesarea mecanismelor de finanțare a rezoluției, inclusiv a FUR, atunci când se utilizează un instrument de transfer ([44]). Aceste modificări, care îmbunătățesc capacitatea SGD și a mecanismelor de

([39]) A se vedea considerentul (15) al modificărilor propuse la RMUR.
([40]) A se vedea considerentul (16) al modificărilor propuse la RMUR.
([41]) A se vedea, de exemplu, articolul 1 punctul 56 din modificările propuse la BRRD, care modifică articolul 109 din BRRD.
([42]) A se vedea articolul 1 punctul 13 din modificările propuse la DGSD, care introduce un nou articol 11e în DGSD.
([43]) A se vedea articolul 1 punctul 55 litera (a) din modificările propuse la BRRD, care modifică articolul 108 alineatul (1) din BRRD.
([44]) A se vedea articolul 1 punctul 24 litera (a) din modificările propuse la RMUR, care modifică articolul 27 alineatul (7) din RMUR.

finanțare a rezoluției de a sprijini rezoluția instituțiilor de credit mici și mijlocii, reprezintă o contrapartidă indispensabilă pentru extinderea semnificativă a aplicării instrumentelor de rezoluție la astfel de instituții de credit. Prin urmare, este important să se adopte pachetul legislativ propus în mod global și să se asigure că modificările aduse cadrului CMDI sunt articulate în mod coerent. Punerea în aplicare doar a unora dintre elementele pachetului legislativ propus ar putea duce la incapacitatea de a aplica cu succes rezoluția în practică.

8.5. În conformitate cu principiul potrivit căruia pierderile unei instituții de credit aflate în dificultate ar trebui să fie suportate în primul rând de acționari și creditori, toate instituțiile de credit cărora urmează să li se aplice procedura de rezoluție trebuie să aibă o capacitate minimă de absorbție a pierderilor ca primă linie de apărare, calibrată în mod adecvat în conformitate cu strategia de rezoluție, asigurând astfel disciplina pieței și reducând la minimum dependența de sursele externe de finanțare. Cu toate acestea, chiar și cu posibilitatea ca SGD să contribuie la finanțarea rezoluției și ca această contribuție să fie luată în considerare pentru cerința minimă de absorbție a pierderilor de 8 % din TLOF ([45]), atingerea pragului de 8 % din TLOF ar putea consolida dinamica negativă într-o criză sistemică, de exemplu în cazul în care mai multe instituții de credit intră simultan în dificultate sau în cazul în care acest lucru ar necesita impunerea de pierderi anumitor creditori, ceea ce, la rândul său, ar putea submina grav stabilitatea financiară. Prin urmare, BCE ar sprijini, în cazuri excepționale, introducerea unei derogări privind stabilitatea financiară pentru accesul la mecanismele de finanțare a rezoluției, în conformitate cu recomandarea Fondului Monetar Internațional (FMI) ([46]). Acest lucru ar permite accesul la mecanismele de finanțare a rezoluției înainte de absorbția pierderilor de 8 % din TLOF în cazurile în care acest lucru este strict necesar pentru a proteja interesul public și stabilitatea financiară. Prin urmare, această opțiune ar trebui să facă obiectul unor condiții și mecanisme de guvernanță stricte, după modelul unui mecanism comparabil care există în Statele Unite, de exemplu necesitând aprobarea comună a SRB, a Comisiei și a BCE. Derogarea ar fi utilizată numai în perioade de criză la nivelul zonei euro sau la nivelul statelor membre sau în cazul în care există riscul unei astfel de crize, în ultimă instanță și după utilizarea la maximum a capacității instituțiilor de credit de a absorbi pierderile, fără a crea efecte negative asupra stabilității financiare ([47]).

8.6. Chiar și în cazul unei extinderi a evaluării interesului public, este probabil ca o serie de instituții de credit mai mici să rămână în afara domeniului de aplicare al rezoluției. Pentru instituțiile de credit pentru care aplicarea cadrului de rezoluție nu ar fi totuși proporțională, BCE ar saluta îmbunătățirea și armonizarea în continuare a procedurilor naționale de insolvență ([48]). Nivelul de ambiție al pachetului legislativ propus este limitat în această privință. BCE încurajează legiuitorii Uniunii să armonizeze și să extindă în toate statele membre disponibilitatea măsurilor alternative în lichidare, în special capacitatea SGD de a sprijini transferurile de active și pasive către o instituție de credit achizitoare. BCE salută modificările propuse pentru ierarhia creditorilor și clarificările aduse testului celui mai mic cost, care vor conduce la un acces mai bun la finanțarea SGD și la o disponibilitate mai largă a acestor măsuri. Existența acestor măsuri alternative în toate statele membre ar permite un proces mai rapid, mai eficient și mai armonizat de gestionare a lichidărilor instituțiilor de credit, ceea ce va aduce, în cele din urmă, beneficii pentru stabilitatea financiară și deponenți și va limita nevoile de plată ale SGD.

8.7. În cele din urmă, BCE salută clarificarea faptului că repartizarea responsabilităților în cadrul procedurii de reducere a valorii contabile a instrumentelor de capital și a altor pasive eligibile reflectă pe deplin repartizarea responsabilităților în cadrul procedurii de rezoluție ([49]). Acest lucru presupune faptul că responsabilitatea principală a autorității de supraveghere privește evaluările FOLTF, în timp ce condițiile rămase pentru reducerea valorii contabile sunt evaluate de autoritatea de rezoluție.

([45]) A se vedea articolul 1 punctul 24 litera (a) din modificările propuse la RMUR, care modifică articolul 27 alineatul (7) din RMUR.

([46]) A se vedea FMI, *Financial Sector Assessment Program – Technical Note – Bank Resolution and Crisis Management* (2018), p. 6 și 30, disponibil pe website-ul FMI, la adresa www.imf.org.

([47]) A se vedea, de asemenea, *ECB contribution to the European Commission's targeted consultation on the review of the crisis management and deposit insurance framework* („Contribuția BCE la consultarea specifică a Comisiei Europene privind revizuirea cadrului de gestionare a crizelor și de asigurare a depozitelor"), p. 4.

([48]) A se vedea *ECB contribution to the European Commission's targeted consultation on the review of the crisis management and deposit insurance framework* („Contribuția BCE la consultarea specifică a Comisiei Europene privind revizuirea cadrului de gestionare a crizelor și de asigurare a depozitelor"), p. 3 și 11. BCE a încurajat Comisia să analizeze fezabilitatea unor soluții precum crearea unui cadru european de lichidare administrativă – sprijinit de EDIS – pentru a se asigura că intrările în dificultate ale unor astfel de instituții de credit sunt gestionate în mod eficient și armonizat.

([49]) A se vedea considerentul 26 și articolul 1 punctul 23 din modificările propuse la RMUR, care modifică articolul 21 din RMUR.

9. *Preferința acordată deponenților*

9.1. BCE salută propunerea Comisiei de a institui o preferință acordată deponenților pe un singur nivel ([50]). Această abordare va asigura o mai bună armonizare a ierarhiei creditorilor instituțiilor de credit în întreaga Uniune și va asigura faptul că toate depozitele, inclusiv cele ale societăților de mari dimensiuni și depozitele excluse, sunt de rang egal și superior față de creanțele negarantate obișnuite. Această abordare va îmbunătăți accesul la finanțarea SGD, cu beneficiul menținerii portofoliului de depozite în ansamblu, ceea ce înseamnă că SGD poate contribui mai bine la măsurile de gestionare a crizelor, atât în caz de rezoluție, cât și prin măsuri preventive sau alternative, inclusiv strategii de transfer. Acest lucru îmbunătățește în mod semnificativ soluțiile disponibile de gestionare a crizelor ([51]) și facilitează prevenirea problemelor legate de stabilitatea financiară cauzate de contagiune din cauza altor instituții de credit care se confruntă cu retrageri masive ale deponenților neasigurați. Disponibilitatea extinsă a strategiilor de vânzare a activității, fie în cadrul rezoluției, fie în contextul măsurilor alternative ale SGD, poate reduce utilizarea lichidării prin vânzarea individuală a bunurilor ca mijloc de gestionare a intrării în dificultate a instituțiilor de credit. Acest lucru este benefic, întrucât lichidarea prin vânzarea individuală a bunurilor poate distruge valoare și poate fi disruptivă pentru deponenți și pentru stabilitatea financiară. Abordarea propusă reduce, de asemenea, necesitatea plăților către deponenți, care necesită adesea mobilizarea de către SGD a unor sume mari, limitând astfel lichiditatea acestora și capacitatea lor de a face față altor intrări în dificultate ale instituțiilor de credit. Printr-o mai bună garantare a accesului la depozite și a stabilității financiare, se reduc, de asemenea, stimulentele pentru utilizarea banilor contribuabililor în cazul intrării în dificultate a instituțiilor de credit. Este important de remarcat faptul că deponenții acoperiți rămân pe deplin protejați de SGD în toate scenariile, dar beneficiază, de asemenea, de strategii de transfer prin care pot obține un acces neîntrerupt la depozitele lor ([52]).

9.2. Prin acordarea unei preferințe tuturor depozitelor în detrimentul creanțelor cu rang prioritar în ierarhia creditorilor, această abordare ar facilita, de asemenea, alocarea pierderilor către instrumentele de natura datoriei negarantate ale instituțiilor de credit, facilitând absorbția integrală a pierderilor de către creditorii care pot face obiectul recapitalizării interne fără a se confrunta cu probleme legate de stabilitatea financiară. De asemenea, aceasta ar reduce la minimum riscul de cereri de despăgubire în temeiul principiului potrivit căruia niciun creditor nu trebuie să fie dezavantajat, sporind astfel posibilitatea de rezoluție ([53]).

9.3. Totodată, BCE recunoaște că introducerea unei preferințe acordate deponenților pe un singur nivel poate conduce la costuri suplimentare pentru SGD în unele scenarii de gestionare a crizelor bancare. Deși BCE constată că preferința acordată deponenților pe un singur nivel s-a dovedit a avea succes în mai multe jurisdicții, ar fi binevenită o analiză suplimentară a situațiilor specifice în care ar putea fi generate costuri suplimentare pentru SGD sau în care ar putea apărea consecințe nejustificate. Această analiză ar trebui, de asemenea, să ia în considerare, în măsura în care este posibil și ținând seama de experiența dobândită în jurisdicțiile care au introdus o preferință acordată deponenților pe un singur nivel, impactul modificărilor propuse asupra ratingului și prețului datoriei cu rang prioritar negarantate și ar trebui să examineze, de asemenea, interacțiunea dintre preferința acordată deponenților pe un singur nivel și eligibilitatea anumitor depozite în sensul MREL. În plus, BCE este dispusă să exploreze soluții alternative care îmbunătățesc capacitatea SGD de a contribui la rezoluție (precum și prin măsuri preventive și alternative) în aceeași măsură în care ar fi posibil printr-o preferință acordată deponenților pe singur nivel, limitând în același timp expunerea SGD la pierderi în urma unei plăți la lichidare. În explorarea unor astfel de soluții, va fi imperativ să se asigure că orice extindere a domeniului de aplicare al rezoluției este însoțită de un acces adecvat la finanțare în cadrul rezoluției, inclusiv, în special, la finanțare din partea SGD. În cele din urmă, impactul introducerii unei preferințe acordate deponenților pe un singur nivel asupra structurii pasivelor instituțiilor de credit ar merita, în mod evident, o atenție deosebită în materie de supraveghere, iar BCE este pregătită să evalueze cu atenție acest aspect pentru instituțiile de credit aflate în sfera sa de competență.

10. *Abordarea riscului situațiilor de incertitudine*

10.1. BRRD impune deja statelor membre să se asigure că o instituție în curs de a intra în dificultate care nu face obiectul rezoluției este lichidată în mod ordonat, în conformitate cu dreptul intern aplicabil ([54]). BCE sprijină modificările propuse la BRRD care clarifică și mai mult acest mecanism ([55]), asigurându-se că o astfel de lichidare este inițiată fără întârziere și că are ca rezultat ieșirea de pe piață a instituției de credit sau încetarea activităților sale bancare într-un interval de timp rezonabil ([56]).

([50]) A se vedea articolul 1 punctul 55 litera (a) din modificările propuse la BRRD, care modifică articolul 108 alineatul (1) din BRRD.
([51]) A se vedea, de asemenea, în acest sens, *ECB contribution to the European Commission's targeted consultation on the review of the crisis management and deposit insurance framework* („Contribuția BCE la consultarea specifică a Comisiei Europene privind revizuirea cadrului de gestionare a crizelor și de asigurare a depozitelor"), p. 4 și 13.
([52]) Pentru informații suplimentare cu privire la abordarea din SUA, care include o preferință acordată deponenților pe un singur nivel și o dependență semnificativă de strategiile de transfer, a se vedea discursul lui Andrea Enria, președintele Consiliului de supraveghere al BCE, *Of temples and trees: on the road to completing the European banking union*, disponibil pe website-ul privind supravegherea bancară al BCE, la adresa www.bankingsupervision.europa.eu.
([53]) A se vedea punctul 2.3.2 din Avizul CON/2017/6.
([54]) A se vedea articolul 32b din BRRD.
([55]) A se vedea articolul 1 punctul 18 din modificările propuse la BRRD, care modifică articolul 32b din BRRD.
([56]) A se vedea punctul 3.2 din Avizul CON/2020/25; *ECB contribution to the European Commission's targeted consultation on the review of the crisis management and deposit insurance framework* („Contribuția BCE la consultarea specifică a Comisiei Europene privind revizuirea cadrului de gestionare a crizelor și de asigurare a depozitelor"), p. 2 și 8.

10.2. Procedurile naționale de gestionare a cazurilor care nu fac obiectul rezoluției ar trebui armonizate în continuare prin împuternicirea autorităților de rezoluție să inițieze o procedură de lichidare administrativă pentru instituțiile care îndeplinesc primele două condiții de rezoluție, dar care nu fac obiectul rezoluției din cauza lipsei unui interes public pentru rezoluție ([57]). Aceasta ar fi calea cea mai eficientă pentru a aborda în mod decisiv posibilitatea unei situații de incertitudine pentru o perioadă lungă de timp.

10.3. BCE sprijină împuternicirea autorității competente de a retrage autorizația instituțiilor de credit care sunt în curs de a intra în dificultate sau susceptibile de a intra în dificultate, dar care nu intră în rezoluție ([58]). În același timp, modificările nu ar trebui să introducă niciun automatism, menținând retragerea ca o competență discreționară a BCE în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului ([59]).

10.4. În ceea ce privește propunerea de instituire a retragerii autorizației drept condiție suficientă pentru inițierea lichidării ([60]), BCE consideră că este extrem de important să se evite orice consecințe nedorite legate de interpretări contradictorii sau transpuneri naționale divergente. Propunerea principală a Comisiei privind abordarea situațiilor de incertitudine prevede că, atunci când o autoritate de rezoluție stabilește că o instituție de credit îndeplinește toate condițiile pentru declanșarea procedurii de rezoluție, cu excepția condiției de interes public, autoritatea națională relevantă trebuie, de asemenea, să aibă competența de a iniția fără întârziere procedura de lichidare a instituției de credit ([61]). Propunerea ca retragerea autorizației să fie o condiție „suficientă" pentru lichidare poate stimula statele membre să renunțe la transpunerea corespunzătoare a acestei cerințe importante de împuternicire a autorităților naționale ([62]). O astfel de abordare ar putea conduce la interpretarea eronată potrivit căreia retragerea licenței de către autoritatea de supraveghere ar fi indicatorul de declanșare exclusiv pentru deschiderea procedurii de lichidare, fără a se ține seama de decizia anterioară a autorității de rezoluție cu privire la îndeplinirea condițiilor pentru declanșarea procedurii de rezoluție. Această abordare ar putea conduce la o practică prin care autoritățile administrative naționale sau instanțele naționale ar amâna inițierea unei proceduri de lichidare până la retragerea autorizației. Acest lucru nu ar ține seama de posibilitatea că, în unele cazuri, ar fi mai adecvat ca procedura de lichidare să fie inițiată atunci când instituția de credit încă deține o licență bancară. Având în vedere aceste considerații, BCE recomandă ca retragerea autorizației să nu constituie o condiție prealabilă armonizată pentru lichidarea instituțiilor de credit.

11. *Angajamente de plată irevocabile către FUR*

11.1. BCE recomandă cu fermitate să nu se majoreze ponderea angajamentelor de plată irevocabile de la 30 % la 50 % din cuantumul total al contribuțiilor *ex ante* ale instituțiilor la FUR și la mecanismele de finanțare a rezoluției ([63]). Practica instituțiilor de credit care au subscris angajamente de plată irevocabile a arătat că tratamentul aplicat de unele instituții de credit poate genera un risc de supraevaluare a fondurilor proprii de nivel 1 de bază ale acestora. În cazul în care evaluarea situației instituției de credit arată că un astfel de risc există și rămâne neacoperit, acest lucru ar putea declanșa adoptarea de măsuri de supraveghere pentru atenuarea riscului respectiv.

([57]) A se vedea, de asemenea, punctul 8.6 de mai sus.

([58]) A se vedea articolul 1 punctul 18 din modificările propuse la BRRD, care modifică articolul 32b alineatul (3) din BRRD.

([59]) A se vedea articolul 4 alineatul (1) litera (a) și articolul 14 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului din 15 octombrie 2013 de conferire a unor atribuții specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit (JO L 287, 29.10.2013, p. 63).

([60]) A se vedea considerentul (16) și articolul 1 punctul 18 din modificările propuse la BRRD, care modifică articolul 32b alineatul (4) din BRRD.

([61]) A se vedea considerentul (16) și articolul 1 punctul 18 din modificările propuse la BRRD, care modifică articolul 32b alineatele (1) și (2) din BRRD.

([62]) A se vedea articolul 1 punctul 18 din modificările propuse la BRRD, care modifică articolul 32b alineatul (1) din BRRD și prevede că autoritatea administrativă sau judiciară națională relevantă trebuie să aibă competența de a iniția fără întârziere procedura de lichidare ordonată a instituției sau a entității.

([63]) A se vedea articolul 1 punctul 37 litera (a) din modificările propuse la RMUR, care modifică articolul 70 alineatul (3) din RMUR și articolul 1 punctul 53 litera (a) din modificările propuse la BRRD, care modifică articolul 103 alineatul (3) din BRRD.

11.2. Contextul acestei probleme prudențiale este acela că, în scopuri contabile, multe instituții de credit nu înregistrează un angajament de plată irevocabil ca pasiv, ci îl păstrează în afara bilanțului și, în același timp, înregistrează garanția în numerar ca activ, fără a înregistra nicio cheltuială în contul de profit și pierdere. În acest mod, fondurile proprii de nivel 1 de bază ale instituției de credit sunt supraevaluate, deoarece nu reflectă faptul că resursele furnizate drept garanții reale la fondul de rezoluție nu pot fi recuperate fără o plată în numerar corespunzătoare. Existența unui risc prudențial în legătură cu angajamentele de plată irevocabile a fost recunoscută și de Tribunal ([64]). Trebuie remarcat faptul că nici măcar clarificările propuse nu ar rezolva această problemă ([65]).

11.3. În orice caz, BCE salută clarificările ([66]) potrivit cărora, în cazul în care o instituție de credit nu mai intră în domeniul de aplicare al RMUR sau al BRRD și nu mai este supusă obligației de a plăti contribuții la FUR, autoritatea de rezoluție va solicita angajamentele de plată irevocabile asumate și încă datorate. Această modificare confirmă, de asemenea, că instituțiile de credit nu pot în niciun caz să recupereze garanțiile în numerar furnizate pentru a garanta angajamentele de plată irevocabile, cu excepția cazului în care se efectuează o plată corespunzătoare către fondul de rezoluție, ceea ce impune deducerea unei astfel de garanții în numerar din fondurile proprii de nivel 1 de bază ale instituțiilor de credit.

11.4. În sfârșit, având în vedere că unele instituții de credit nu înregistrează aceste contribuții la FUR ca o cheltuială în timpul constituirii fondului, acestea ar trebui să înregistreze aceste contribuții ca o cheltuială atunci când fondul este utilizat. Deși efectul asupra indicatorilor prudențiali este limitat de deducerile prudențiale aplicate de BCE, angajamentele de plată irevocabile cresc profiturile instituțiilor de credit în perioade economice calme (când se constituie FUR) și adâncesc pierderile în timpul crizelor (atunci când se utilizează FUR), creând astfel un canal prociclic de contagiune. Prin urmare, BCE consideră că angajamentele de plată irevocabile, atunci când nu sunt contabilizate drept cheltuieli în faza de constituire a FUR, sunt problematice din perspectiva riscului sistemic și sugerează minimizarea utilizării acestora.

12. *Respectarea cerințelor minime privind fondurile proprii și pasivele eligibile (legături „în serie”)*

12.1. Modificările propuse privind legăturile „în serie” împuternicesc autoritățile de rezoluție să permită anumitor filiale să respecte cerințele privind MREL internă pe bază consolidată ([67]), iar nu pe bază individuală. Această posibilitate face obiectul a două seturi de garanții ([68]). În primul rând, pentru entitățile de rezoluție care sunt societăți financiare holding (mixte) mamă din Uniune, este necesar ca filiala să fie singura filială directă deținută de entitatea de rezoluție și ca atât entitatea de rezoluție, cât și filiala să fie stabilite în același stat membru și să facă parte din același grup de rezoluție. Alternativ, pentru alte tipuri de entități de rezoluție, este necesar ca filiala să facă obiectul unei cerințe din pilonul 2 sau al unei cerințe a amortizorului combinat pe bază consolidată. În al doilea rând, autoritatea de rezoluție trebuie să fi concluzionat că respectarea cerințelor privind MREL internă pe bază consolidată nu afectează negativ posibilitatea de rezoluție a grupului relevant și nici aplicarea competențelor de reducere a valorii contabile și de conversie asupra respectivei entități intermediare sau asupra altor entități din același grup de rezoluție.

12.2. În ceea ce privește entitățile de rezoluție care nu sunt societăți financiare holding (mixte) mamă din Uniune, se face o legătură cu o cerință din pilonul 2 impusă filialei pe bază consolidată. BCE observă că cerințele consolidate sau subconsolidate impuse unei filiale în cadrul unui grup bancar din Uniune trebuie stabilite în conformitate cu

([64]) A se vedea hotărârea din 9 septembrie 2020, BNP Paribas/Banca Centrală Europeană, T-150/18 și T-345/18, EU:T:2020:394, punctul 78.

([65]) A se vedea articolul 1 punctul 37 litera (b) din modificările propuse la RMUR, care introduce un nou articol 70 alineatul (3a) în RMUR, și articolul 1 punctul 53 litera (b) din modificările propuse la BRRD, care introduce un nou articol 103 alineatul (3a) în BRRD.

([66]) A se vedea articolul 1 punctul 37 litera (b) din modificările propuse la RMUR, care introduce un nou articol 70 alineatul (3a) în RMUR, și articolul 1 punctul 53 litera (b) din modificările propuse la BRRD, care introduce un nou articol 103 alineatul (3a) în BRRD.

([67]) A se vedea articolul 1 punctul 3 litera (a) și articolul 2 punctul 7 litera (a) din modificările propuse referitoare la legăturile „în serie”, care modifică articolul 45f alineatul (1) din BRRD și, respectiv, articolul 12g alineatul (1) din RMUR.

([68]) A se vedea articolul 1 punctul 3 litera (a) și articolul 2 punctul 7 litera (a) din modificările propuse referitoare la legăturile „în serie”, care modifică articolul 45f alineatul (1) din BRRD și, respectiv, articolul 12g alineatul (1) din RMUR.

condițiile relevante prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ([69]) [denumit în continuare „Regulamentul privind cerințele de capital” (CRR)] și în Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului ([70]) [denumită în continuare „Directiva privind cerințele de capital” (CRD)]. De exemplu, atunci când instituția-filială nu este nici instituție-mamă într-un stat membru, nici nu deține filiale în țări terțe, autoritatea de supraveghere poate solicita respectarea anumitor obligații în temeiul CRR și al CRD ([71]) pe bază subconsolidată numai atunci când se justifică în scopuri de supraveghere prin specificul riscului sau al structurii capitalului unei instituții sau atunci când statele membre adoptă legi naționale care prevăd separarea structurală a activităților în cadrul unui grup bancar ([72]).

13. *Alte aspecte legate de cadrul de asigurare a depozitelor*

13.1. Modificările propuse la DGSD propun o serie de alte modificări ale cadrului de asigurare a depozitelor ([73]). BCE salută modificările care conduc la o mai bună armonizare și la extinderea setului de instrumente al autorităților în temeiul cadrului CMDI.

13.2. Câteva dintre modificările propuse la DGSD reprezintă o sursă de preocupare pentru BCE. În primul rând, modificările propuse la DGSD urmăresc să confere autorității de supraveghere obligația de a asigura respectarea de către instituțiile de credit a obligațiilor care le revin în calitate de membri ai SGD ([74]). Competențele autorității de supraveghere în temeiul CRD pot fi utilizate numai pentru îndeplinirea obiectivelor stabilite în aceasta și nu pot fi extinse la aspecte fără legătură cu acestea, cum ar fi nerespectarea de către instituțiile de credit a obligațiilor care le revin în calitate de membri ai SGD. În plus, autoritățile SGD sunt mult mai în măsură să evalueze o astfel de conformitate și ar trebui să fie împuternicite cu competențele relevante de asigurare a respectării legislației. Prin urmare, BCE recomandă reanalizarea acestei propuneri.

13.3. În al doilea rând, modificările propuse la DGSD sugerează că SGD vor putea să își păstreze fondurile în conturi ale băncilor centrale naționale (BCN) ([75]). Deși deschiderea unor astfel de conturi ar fi conformă cu tratatul ([76]), această dispoziție ar putea impune modificarea statutelor anumitor BCN în temeiul legislației naționale, pentru a asigura că atât SGD publice, cât și cele private sunt eligibile să deschidă conturile necesare. În plus, finanțarea de către o BCN a unei SGD, de exemplu prin extinderea facilităților de tip „descoperit de cont” în ceea ce privește un cont al unei SGD la o BCN, nu ar fi compatibilă cu interdicția de finanțare monetară, în măsura în care SGD se califică drept „autoritate publică” în sensul articolului 123 alineatul (1) din tratat ([77]).

14. *Facilitarea transferului contribuțiilor SGD*

14.1. În prezent, atunci când o instituție de credit încetează să mai fie membră a unei SGD și se alătură unei alte SGD sau dacă unele dintre activitățile sale sunt transferate unei alte SGD, SGD de origine transferă doar o mică parte din contribuțiile anterioare ale instituției de credit la noua SGD. Începând din 2024, odată ce SGD își ating nivelul-țintă, posibilitatea de a transfera contribuțiile poate înceta în totalitate, deoarece numai contribuțiile din ultimele 12 luni pot fi transferate. În cazul unei instituții de credit care își schimbă afilierea la SGD, acest lucru va conduce la un excedent de finanțare în SGD de origine, deoarece riscurile acoperite de această SGD sunt reduse, în timp ce

([69]) Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).

([70]) Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

([71]) A se vedea părțile a doua-a opta din CRR și titlul VII din CRD.

([72]) A se vedea articolul 11 alineatul (6) din CRR.

([73]) Majoritatea acestor modificări își au originea în Avizul Autorității Bancare Europene privind finanțarea schemelor de garantare a depozitelor și utilizările fondurilor schemelor de garantare a depozitelor (ABE/OP/2020/02), disponibil pe site-ul ABE, la adresa www.eba.europa.eu.

([74]) A se vedea articolul 1 punctul 3 litera (a) din modificările propuse la DGSD, care modifică articolul 4 alineatul (4) din DGSD.

([75]) A se vedea articolul 1 punctul 11 litera (e) din modificările propuse la DGSD, care introduce un nou articol 10 alineatul (7a) în DGSD.

([76]) A se vedea articolul 17 din Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al Băncii Centrale Europene (denumit în continuare „Statutul SEBC”), care prevede că, pentru a-și desfășura operațiunile, BCN pot deschide conturi pentru instituțiile de credit, organismele publice și alți participanți pe piață.

([77]) A se vedea Raportul de convergență al BCE, 2022, punctul 2.2.3, și Avizul CON/2020/24.

mijloacele sale financiare rămân foarte asemănătoare. Pe de altă parte, în SGD destinatară apare un deficit de finanțare, întrucât resursele transferate nu sunt proporționale cu riscurile transferate. Acest deficit trebuie să fie acoperit de instituția de credit care efectuează transferul sau de toți membrii SGD destinatare. Cadrul actual de asigurare a depozitelor tratează SGD de origine în mod favorabil, în detrimentul instituției de credit care efectuează transferul și/sau al membrilor SGD destinatare. Dacă rămâne neschimbat, cadrul de asigurare a depozitelor impune costuri nerecuperabile semnificative unei instituții de credit care își schimbă afilierea la SGD. Aceasta constituie un obstacol semnificativ în calea obiectivului de promovare a pieței unice a serviciilor bancare în Uniune.

14.2. BCE regretă faptul că propunerea Comisiei nu urmează recomandarea ABE de a mandata ABE ([78]) să elaboreze o metodologie care să abordeze această deficiență a cadrului de asigurare a depozitelor. BCE ar propune să se acorde ABE mandatul de a elabora o metodologie de calculare a cuantumului contribuțiilor care urmează să fie transferate pentru a asigura alinierea la riscurile transferate. Acest lucru ar minimiza excedentul de finanțare din SGD de origine și orice deficit de finanțare din SGD destinatară și, prin urmare, ar evita impunerea unor costuri inutile instituției de credit care efectuează transferul și altor membri ai SGD destinatare. O astfel de metodologie ar trebui să echilibreze interesele SGD implicate și să mențină stabilitatea financiară în întregul sistem.

15. *Schimbul de informații*

15.1. Pachetul legislativ propus vizează consolidarea în continuare a dispozițiilor care reglementează schimbul de informații în contextul gestionării crizelor ([79]).

15.2. BCE sprijină schimbul cuprinzător și în timp util de informații între autoritățile competente și autoritățile de rezoluție în scopul gestionării crizelor. BCE și SRB au instituit deja un memorandum de înțelegere bilateral cuprinzător pentru facilitarea acestui schimb de informații ([80]). Memorandumul stabilește canale multiple pentru schimb de informații și cooperare, asigurând că SRB este informat cu privire la evoluțiile relevante în ceea ce privește entitățile supravegheate direct de BCE.

15.3. Cu toate acestea, BCE își exprimă preocuparea cu privire la modificările propuse la RMUR și la BRRD prin care se solicită BCE și altor membri ai SEBC să furnizeze SRB toate informațiile necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor SRB în temeiul RMUR ([81]) și să furnizeze Comisiei toate informațiile necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor Comisiei în temeiul BRRD legate de elaborarea de politici, inclusiv pregătirea evaluărilor de impact și pregătirea și negocierea propunerilor legislative ([82]).

15.4. Domeniul de aplicare material al acestor obligații nu este clar și, prin urmare, ar fi binevenită o precizare suplimentară a tipului de informații care trebuie transmise SRB și Comisiei. Mai precis, orice noi dispoziții privind schimbul de informații care urmează să fie incluse în BRRD se pot aplica numai obiectului directivei respective. Un astfel de schimb de informații nu ar include, de exemplu, informații referitoare la supravegherea prudențială a instituțiilor de credit sau la activitățile Comisiei în domeniul elaborării de politici. BCE înțelege că acest schimb de informații se referă numai la informații în formă agregată care nu privesc instituții de credit individuale. În plus, BCE ar saluta instituirea unor acorduri de cooperare cu Comisia, pentru a asigura o transmitere eficientă și lipsită de probleme a acestor informații. În sfârșit, BCE înțelege că orice informație confidențială va fi transmisă Comisiei în conformitate cu legislația sectorială relevantă a Uniunii care stabilește protecția informațiilor confidențiale și excepțiile de la această protecție.

([78]) A se vedea Avizul Autorității Bancare Europene privind eligibilitatea depozitelor, nivelul de acoperire și cooperarea dintre schemele de garantare a depozitelor (ABE/OP/2019/10), disponibil pe site-ul ABE, la adresa www.eba.europa.eu.

([79]) A se vedea articolul 1 punctele 25 și 43 din modificările propuse la RMUR, care modifică articolul 30 și, respectiv, articolul 88 din RMUR.

([80]) *Memorandum of understanding between the Single Resolution Board and the European Central Bank of 22 December 2015 in respect of cooperation and information exchange* („Memorandum de înțelegere între Comitetul unic de rezoluție și Banca Centrală Europeană în ceea ce privește cooperarea și schimbul de informații").

([81]) A se vedea articolul 1 punctul 29 din modificările propuse la RMUR, care modifică articolul 34 din RMUR, și articolul 1 punctul 58 din modificările propuse la BRRD, care modifică articolul 128 din BRRD.

([82]) A se vedea articolul 1 punctul 58 din modificările propuse la BRRD, care modifică articolul 128 din BRRD.

15.5. De asemenea, ar trebui reamintit faptul că informațiile statistice confidențiale pot fi transmise SRB și Comisiei numai în conformitate cu dreptul relevant al Uniunii privind protecția informațiilor confidențiale. În special, articolul 8 alineatul (4a) din Regulamentul (CE) nr. 2533/98 al Consiliului ([83]) permite membrilor SEBC să transmită informații statistice confidențiale ([84]) autorităților sau organismelor statelor membre și ale Uniunii responsabile cu supravegherea instituțiilor, piețelor și infrastructurilor financiare sau cu stabilitatea sistemului financiar în măsura și la nivelul de detaliu necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor ce le revin. În temeiul aceluiași articol, autoritățile sau organismele care primesc informații statistice confidențiale trebuie să ia toate măsurile de reglementare, administrative, tehnice și organizatorice necesare pentru a garanta protecția fizică și logică a informațiilor statistice confidențiale. Pe această bază și la cererea SRB, BCE transmite SRB informații statistice confidențiale.

16. *Transferurile de date cu caracter personal*

16.1. Deși pachetul legislativ propus urmărește să consolideze în continuare dispozițiile care reglementează schimbul de informații în contextul gestionării crizelor, acesta nu abordează chestiunea protecției datelor cu caracter personal, care este un subiect important și un drept fundamental. RMUR ar putea oferi orientări mai clare privind schimbul de date cu caracter personal și garanții adecvate pentru persoanele vizate, pentru a asigura un echilibru adecvat între diferitele interese aflate în joc.

16.2. În plus, experiența a arătat că respectarea normelor privind protecția datelor ar putea necesita timp suplimentar pentru efectuarea acțiunilor necesare înaintea schimbului de informații relevante. Această perioadă suplimentară necesară ar putea conduce la posibile întârzieri. Acest lucru ar fi deosebit de problematic în contextul unei situații de criză, atunci când, de exemplu, SRB are nevoie de informații prompte pentru a pregăti rezoluția. Prin urmare, ar putea fi necesar să se introducă dispoziții specifice pentru a relaxa temporar cerințele procedurale în materie de protecție a datelor, în vederea asigurării unui echilibru adecvat între diferitele interese aflate în joc în aceste situații de criză.

În cazul în care BCE recomandă modificarea regulamentului propus și a directivelor propuse, propunerile de redactare specifice însoțite de o explicație în acest sens se regăsesc într-un document tehnic de lucru separat. Documentul tehnic de lucru este disponibil în limba engleză pe EUR-Lex.

Adoptat la Frankfurt pe Main, 5 iulie 2023.

Președinta BCE
Christine LAGARDE

([83]) Regulamentul (CE) nr. 2533/98 al Consiliului din 23 noiembrie 1998 privind colectarea informațiilor statistice de către Banca Centrală Europeană (JO L 318, 27.11.1998, p. 8). Temeiul juridic al Regulamentului (CE) nr. 2533/98 este articolul 5.4 din Statutul SEBC, care prevede că, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 41 din Statutul SEBC, Consiliul stabilește, printre altele, regimul de confidențialitate aplicabil colectării de informații statistice de către BCE, sprijinită de BCN.

([84]) Astfel cum sunt definite la articolul 1 punctul 12 din Regulamentul (CE) nr. 2533/98.